

(Kort bemærkning).

Bertel Dahlgaard: Jeg tror, den højtærede forsvarsminister og jeg må se at finde frem til fuld forståelse på dette bevillingsmæssige område. Jeg synes ikke, ministeren helt gør sig klart, hvad det er, det drejer sig om. Altså, der er to forhold. Det ene er der nu blevet enighed om mellem ministeren og mig; det er, at når der med hensyn til et byggeri foregår væsentlige ændringer, efter at finansudvalget i henhold til bestemte oplysninger har tiltrådt bevillingen, så må man igen gå til finansudvalget. Men det andet er det i egentligste forstand bevillingsmæssige, beløbene. Altså, der må vi være klar over, om ministeren mener, at når man på eet område sparer meget store beløb, f. eks. fordi et forbrug ikke er nødvendigt, kan man i ministeriet anvende dette beløb på andre områder uden at gå til bevillingsmyndigheden igen. Det må bestemmes klarses. På visse områder findes der i finansloven bemyndigelse til at anvende beløb, som er tænkt anvendt på een måde, på en anden måde, men så sker det altså med bevillingsmyndighedernes tiltræden på forhånd. Men hvor en sådan tiltræden ikke foreligger i finansloven, må jeg bede om, at ministeren overfor dette ting klart vil sige os, at der har ministeriet pligt til at gå til bevillingsmyndigheden igen.

(Kort bemærkning).

Rasmus Hansen: Jeg er ikke så sikker på, at de forsinkelser, der er sket med hensyn til påbegyndelsen af det militære depotbyggeri, fra det tidspunkt, da bevillingen forelå, til arbejdet kom i gang, udelukkende kan begrundes på den måde, som det er sket her i dag ved den højtærede forsvarsminister. Der skete som bekendt det, at det af hensyn til undersøgelserne i forbindelse med den såkaldte Nyminddegabsag blev påkrævet at fritage chefen for hærens bygningstjeneste og den næstkommanderende i bygningstjenesten for tjeneste og i stedet placere en anden embedsmand indenfor bygningstjenesten som chef for denne, nemlig oberstløjtnant Jessen. Oberstløjtnant Jessen fungerede på fortræffelig måde og forberedte på fortræffelig måde det militære depotbyggeri. Da bevilling blev søgt, var arbejdet langt fremme, og jeg tror ikke, man kan sige, at der i våbenleverancerne fra De Forenede Stater findes den fulde forklaring på de forsinkelser, der er sket, og som nu koster staten mange penge. Men i hvert fald så meget er sikkert, at sålænge oberstløjtnant

Jessen havde med forberedelserne af dette arbejde at gøre, skete det på upåklagelig måde. Han er indtil videre blevet takket for dette arbejde ved en højt besynderlig forbigåelse, da der skulle udnævnes oberster. Der har været givet den højtærede forsvarsminister rigelig tid til at berigtige dette forhold. Det er ikke sket endnu i dag. Jeg går ud fra, at den højtærede forsvarsminister er bekendt med det røre, som behandlingen af oberstløjtnant Jessen har skabt blandt officererne. Jeg finder det rimeligt at nævne de mærkelige ting, der er foregået omkring dette militære depotbyggeri, nu, da lejligheden er der, og fastslå, at den højtærede forsvarsminister har haft måneder til at berigtige et forhold, der virker besynderligt.

Forsvarsministeren (Harald Petersen): Når det ærede medlem hr. Rasmus Hansen nu blander sig i diskussionen, kan det for så vidt være rimeligt, som der jo overfor det ærede medlem som minister allerede i 1949 fra bygningsmyndighedernes side blev rettet anmodning om, at man så hurtigt som muligt fik stillet en bevilling til rådighed for at kunne forberede det, som man kunne se ville ske meget hurtigt. Som jeg har sagt det tidligere, reagerede det ærede medlem som minister ikke derpå, hvad jeg måske heller ikke ville have gjort, hvis det havde været mig, fordi det på det tidspunkt, i slutningen af året 1949, var usikkert, hvor store mængder af materiel der ville komme, og derfor også vanskeligt at skønne over, hvorledes og hvor omfattende det byggeri, der nu engang skulle foretages, ville blive. I den henseende vil jeg altså ikke bebrejde det ærede medlem noget. Men fra bygningsmyndighedernes side var man altså dengang opmærksom på det problem, der forelå, og søgte at få sagen gennemført, men den kom først gennem finansudvalget i sommeren 1950 med en klausul om, at hele dette spørgsmål skulle undersøges bl. a. indenfor boligdepartementet; hvad der igen førte til, at sagens udførelse i praksis ikke kunne ske før i oktober-november 1950. Det er de rent faktiske forhold, der foreligger, og som ingen kan sige det fjerneste til.

Med hensyn til de ændringer, der er foretaget af de forskellige standardtyper af garager o. s. v., er der givet en redegørelse for, hvorledes man netop under hensyntagen til de faktiske forhold — da det viste sig, at leverancerne fra Amerika blev af en noget anden beskaffenhed, end man i første omgang havde regnet med — naturligvis måtte foretage nogle ændringer bl. a. i forholdet mellem høje og lave garager, så de